

# **murmut**

un espectacle de  
**jordi palet i  
toni ubach**

fet amb la complicitat de  
**xavier bobés i  
farrés brothers i cia**







# murmut

**dramatúrgia, creació i interpretació**

Jordi Palet i Puig

**música, creació i interpretació**

Toni Ubach

**mirada externa còmplice**

Xavi Bobés

**còmplice en l'espai**

Xavier Erra

**còmplice en la llum**

Sylvia Kuchinow

**còmplice en el vestuari**

Nídia Tusal

**còmplice en la construcció**

Miquel Ruiz

**còmplice en la producció**

Sylvie Lorente

**còmplices a tope**

Pep Farrés

Jordi Farrés

**còmplice en papers i números**

Maite Velázquez

**còmplice en l'enregistrament del *tumbao***

Benet Palet

**còmplice amb les fotos**

Juanjo Marín

**còmplices des de l'altra banda**

*In Memoriam:*

Mercè Gost (La Cònica)

Tays Sampablo

Miquel Gallardo

Toni Puig

El món ens regala  
pors i, a canvi, ens ven  
seguretats a l'engròs:  
flotadors, cascos,  
botiquins, crema solar,  
cinturons de seguretat,  
guants, arnesos,  
alarmes (no anem bé  
si una alarma ens ha  
de fer sentir segurs),  
verges de Lourdes,  
aigües del Carme.

Moltes d'aquestes  
coses fan més nosa  
que servei. Moltes  
només fan que omplir  
tupervares fins a fer una  
paret. Ens hi podríem  
amagar. **Per si de cas.**





El teatre d'objectes conté en sí mateix una crítica envers l'excés de producció del món on vivim:

*XXXIII. El teatro de objetos juega con los desperdicios de la sociedad de consumo, objetos que salen de lo real, de poco valor, rotos, dañados, fabricados en miles de copias, reconocibles por todos: familiares. El teatro de objetos habla de la memoria de nuestros gestos cotidianos. Cada espectador tiene recuerdos personales ligados a un objeto.*

*XL. Estos objetos humildes, de plástico, pertenecieron a gente insignificante. Tal vez no pobres, pero sí pobres de gusto. Gente que he conocido, familiares, yo mismo. Estos objetos me tocan porque fueron comprados, queridos y olvidados. Los toco en escena: toco la memoria de un desconocido. Ellos pertenecieron a gente viva. Sea lo que sea que se cuente en escena, el teatro de objetos habla de nosotros. Puestos en el escenario, tal como son, en bruto, sin transformaciones, los objetos de todos los días crean la complicidad de una cultura de lo cotidiano, de lo infraordinario entre el escenario y la sala.\**

A Murmut, malgrat que l'escenografia sigui una paret de Tupperwares, juguem amb objectes que ens han donat, o que hem trobat... o que realment un dia ens van protegir i ara ens deixen a l'intempèrie.

(\*): Christian Carrignon: "100 recetas de cocina", dossier "Teatro de objetos" Revista mexicana de teatro, PASO DE GATO, núm. 74, any 2018.

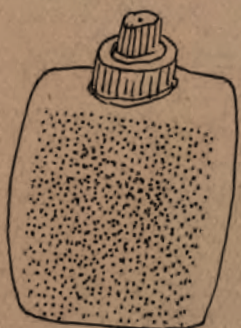
# murmut

Aquest espectacle neix de tres motors:

- 1) Les ganes de treballar plegats el Jordi Palet i el Toni Ubach
- 2) Un dol compartit
- i 3) Dos laboratoris amb Xavier Bobés i un amb Pablo Messiez al Festival IF i a l'obrador de la Sala Beckett

I busquem satisfer tres objectius:

- 1) Barrejar els nostres universos creatius: els objectes, la música i el text, des de l'escenari
- 2) Parlar de la necessitat de sentir-nos segurs, contraposada amb la constant sensació d'inseguretat
- i 3) Compartir l'obsessió per guardar objectes i sorolls que ens connecten amb algun sentit íntim que, de cop i volta, s'escapa.





# murmut

textos perifèrics



En uno de sus libros Morelli habla del napolitano que se pasó años sentado a la puerta de su casa mirando un tornillo en el suelo. Por la noche lo juntaba y lo ponía debajo del colchón. El tornillo fue primero risa, tomada de pelo, irritación comunal, junta de vecinos, signo de violación de los deberes cívicos, finalmente encogimiento de hombros, la paz, el tornillo fue la paz, nadie podía pasar por la calle sin mirar de reojo el tornillo y sentir que era la paz. El tipo murió de un síncope, y el tornillo desapareció apenas acudieron los vecinos. Uno de ellos lo guarda, quizá lo saca en secreto y lo mira, vuelve a guardarlo y se va a la fábrica sintiendo algo que no comprende, una oscura reprobación. Sólo se calma cuando saca el tornillo y lo mira, se queda mirándolo hasta que oye pasos y tiene que guardarlo presuroso. Morelli pensaba que el tornillo debía ser otra cosa, un dios o algo así. Solución demasiado fácil. Quizá el error estuviera en aceptar que ese objeto era un tornillo por el hecho de que tenía la forma de un tornillo. Picasso toma un auto de juguete y lo convierte en el mentón de un cinocéfalo. A lo mejor el napolitano era un idiota pero también pudo ser el inventor de un mundo. Del tornillo a un ojo, de un ojo a una estrella... Por qué entregarse a la Gran Costumbre?

Julio Cortázar, Rayuela, p. 406

Amb el pas dels anys, he adoptat l'actitud mental de veure que totes les situacions en què hi ha implicats éssers humans es poden capgirar. Tot el que algú m'assegura que és cert pot no ser-ho. Cada pilar de la fe sobre el qual descansa el món pot estar, o no, a punt d'esberlar-se. La majoria de les coses no són tal com són gaire temps. Però ser conscient d'això no m'ha convertit en un cínic. Ser cínic implica creure que el bé és impossible i jo sé del cert que el bé existeix. Simplement no dono res per fet i miro d'estar preparat per al canvi que ha de venir.

Richard Ford: Canadà. Ed. Anagrama / Empúries, Barcelona, 2013

También, en general, detecto mucho miedo y poco peligro. No hay peligro suficiente para tanto miedo como tenemos. Nos regalan miedo y, a cambio, nos venden seguridad.

Ajo: MICROPOEMAS 2.  
Arrebato Libros, Madrid, 2010.





## Jordi Palet

Director i dramaturg de la companyia Farrés brothers i cia des del 2002. Col·laborador en altres companyies (La cònica / Lacònica, Ace-lobert, Teatre al Detall, Dissset Teatre, La Bleda, Cia. Malatesta, Engruna Teatre, Cia. Pere Hosta, Companyia B, etc). Va fer Belles Arts i Direcció i Dramatúrgia, i ara compagina la creació amb la docència, com a professor de titelles, objectes i teatre visual a l'Institut del Teatre.

## Toni Ubach

Músic, il·luminador i tècnic. Ha compostat bandes sonores per a espectacles de Miquel Gòrriz, Pep Pla, Pere Arquillué, Irma Borges, Zipit Company... Compositor i cantant de la banda de cabaret Rock Cabaret Misèria. Ha treballat com a manipulador en espectacles de Jordi Bertran, girant arreu del món. Il·luminador d'espectacles de Quim Bigas, Eulàlia Bergadà, Pep Pla, Gabino Diego, Àngel Pavlowsky, entre d'altres. És cap tècnic del festival TNT i dona classes d'il·luminació a l'Institut del Teatre i a l'ESTAE.



**ens hem conxorxat amb el creador escènic xavier bobés per tirar endavant aquest projecte, que compta amb la producció de farrés brothers i cia i un goig d'equip artístic**



Per si de cas, **aquí** podeu veure el  
teaser de l'espectacle

**creat en residència a:**

Les Pisanes, escola de teatre  
Casal Cultural d'Ullastrell  
L'Animal a l'Esquena de Celrà  
*Gràcies.*

**murmut**

**amb el suport de:**



Generalitat de Catalunya  
**Institut Català  
de les Empreses Culturals**

**T** TERRASSA  
ARTS  
ESCÈNIQUES **AE**



**produït per:**



*Farrés brothers i cia.*

**contacte**

**Roser Casamayor**

[murmut@murmut.com](mailto:murmut@murmut.com)  
657 096 359  
[www.farresbrothers.com](http://www.farresbrothers.com)

Fotografies: Juanjo Marín.  
En aquesta pàgina, imatge d'un assaig  
Vídeos promocionals: Arian Botey